

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudkyň Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. Markéty Písaříkové, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený obecnou zmocněnkyní K.V.
bytem xxx

proti
žalovanému: **F. K.**, narozený xxx
bytem xxx
adresa pro doručování xxx

o 20 000 Kč,

k odvolání žalovaného proti rozsudku pro zmeškání Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 8. 2. 2023, č.j. 47 C 140/2022-52,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Semrád

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem pro zmeškání soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 20 000 Kč oproti navrácení osobního automobilu tovární značky Škoda Octavia, rok výroby 1997, registrační značka xxx, identifikační číslo vozidla TMBZZZ1U0V2015936 a náklady řízení ve výši 1000 Kč, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Vyhověl tak zcela žalobě, kterou se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení žalované částky s tvrzením, že účastníci uzavřeli dne 4. 4. 2022 kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo shora označené vozidlo. Žalobce jako kupující téhož dne zaplatil žalovanému zálohu kupní ceny ve výši 20 000 Kč. Žalobce v rámci zkušební jízdy zjistil, že vozidlo vykazuje závažné vady a nesrovnalost, pokud jde o garantovaný stav v tachometru uvedený v kupní smlouvě a skutečný počet ujetých kilometrů. Na základě tohoto zjištění žalobce od kupní smlouvy odstoupil a vyzval žalovaného k vrácení výše uvedené částky oproti vrácení vozidla, což žalovaný neučinil.
3. Soud I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že v projednávané věci byly splněny zákonné podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání dle ustanovení § 153b odst. 1 o.s.ř., když žalovaný se bez omluvy nedostavil k prvnímu ústnímu jednání dne 8. 2. 2023, ačkoliv byl k jednání řádně a včas předvolán a poučen o možnosti vydání rozsudku pro zmeškání. Žalobce se k jednání dostavil a navrhl vydání rozsudku pro zmeškání. Soud prvního stupně tedy pokládal tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech sporu za nesporná a na tomto základě rozhodl o žalobě rozsudkem pro zmeškání.
4. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že v řízení plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku.
5. Proti rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, kde předně omluvil svou nepřítomnost u nařízeného jednání s tím, že v místě trvalého bydliště nebydlí. Bydlel v podnájmu, kdy v důsledku prodeje bytu byl nucen s družkou změnit bydliště. Namítal, že žalobci, který hodlal koupit předmětné vozidlo družce, vše k vozidlu řádně vysvětlil, zkušební jízdu žalobce odmítl s tím, že pojedou družka. Na vady vozidla – záběr spojky nahoře a matnou karoserii - žalovaný žalobce upozornil. Následně žalobce předal žalovanému 20 000 Kč, s tím, že doplatí 5 000 Kč, které však mu nikdy nepředal, proto se žalovaný obrátil na soud. Vozidlo bylo přehlášeno na žalobce, technická uhrazena. Ve smlouvě možnost odstoupení není ujednána. Žalobce jej následně obtěžoval výhrůžnými SMS, družka žalobce (obecný zmocněnec – pozn. odvolacího soudu) rozhlašuje nepravdivé řeči o družce žalovaného. Žalovaný se cítí poškozen tím, že je tvrzeno, že se obohatil, ač má vše řádně uhrazeno. Žádá, aby se vše vyřešilo u soudu, předkládá listiny na podporu svých tvrzení. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek pro zmeškání zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
6. Žalobce ve vyjádření k podanému odvolání uvedl, že považuje napadený rozsudek za věcně správný a odvolání žalovaného za nedůvodné. Závěrem žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil, náklady za řízení před odvolacím soudem nepožaduje.
7. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle ustanovení § 212 a § 212a odst. 1, 4 a 5 o. s. ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo. Poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Semrád

8. Podle ustanovení § 153b odst. 1 o.s.ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání.
9. Podle ustanovení § 153b odst. 3 o.s.ř. rozsudek pro zmeškání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky nebo je-li žalovaným ke dni zahájení řízení nebo ke dni vstupu do řízení nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti.
10. Podle § 49 odst. 1 o. s. ř. do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon, nebo nařídí-li tak soud. Podle odst. 2 tohoto ustanovení, nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu. Podle odst. 3 tohoto ustanovení, písemnost se ukládá za a) v provozovně provozovatele poštovních služeb, jestliže se písemnost doručuje jeho prostřednictvím, za b) u soudu, jemuž byla písemnost vrácena z důvodu nemožnosti zanechat výzvu, za c) v ostatních případech u okresního soudu, v jehož obvodu je místo doručení. Podle odst. 4 tohoto ustanovení, nevyzvedl-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, *i když se adresát o uložení nedozvěděl*. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.
11. Podle ustanovení § 46b písm. a) o. s. ř. neuvedl-li adresát ve svém podání nebo jiném úkonu učiněném vůči soudu adresu místa v České republice, na kterou mu mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je adresou pro doručování u písemnosti doručované prostřednictvím doručujícího orgánu, účastníka řízení nebo jeho zástupce u fyzické osoby adresa evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti; není-li taková adresa evidována, *adresa místa trvalého pobytu* vedená podle zvláštního právního předpisu nebo adresa místa pobytu cizince na území České republiky podle druhu pobytu cizince.
12. Ze spisu se podává, že soud prvního stupně zjistil, že žalovaný nemá datovou schránku (srov. § 46 odst. 1 o.s.ř.) a z potvrzení o provedené lustraci v centrální evidenci obyvatel ze dne 24. 10. 2022, že žalovaný má evidován trvalý pobyt od 17. 7. 1997 na adrese xxx, doručovací adresu evidovanou nemá. Dále ze spisu plyne, že k nařízenému jednání na den 8. 2. 2023 soud prvního stupně žalovaného předvolal vzorem 18 o. s. ř., včetně žaloby (návrhu na zahájení řízení) a zásilku mu doručoval na adresu xxx. Na uvedenou adresu prvostupňový soud již před nařízením jednání doručoval bezvýsledně žalobu a kvalifikovanou výzvu k vyjádření žalovaného k žalobě, učinil tak s negativním výsledkem též na adresu uvedenou v žalobě jako druhá adresa žalovaného, xxx, kterou v žalobě uvedl žalobce. Ze zásilky vrácené soudu zpět (z předvolání k ústnímu jednání n adresu trvalého pobytu) pro nevyzvednutí adresátem pak plyne, že žalovaný nebyl zastížen, zásilka proto byla uložena k vyzvednutí dne 6. 1. 2023 a adresát byl o jejím uložení vyrozuměn. Protože v úložní době adresát zásilku nevyzvedl, byla odesílateli (Obvodní soud pro Prahu 4) vrácena dne 19. 1. 2023. Předvolání k jednání bylo žalovanému spolu se žalobou doručováno též na adresu xxx, kde

byla písemnost dne 20. 1. 2023 vložena do poštovní schránky. Z protokolu o jednání před soudem prvního stupně ze dne 8. 2. 2023 plyne, že se k němu dostavila obecná zmocněnkyně žalobce, žalovaný se bez omluvy nedostavil, přičemž lhůta k přípravě jednání byla zachována. Obecná zmocněnkyně žalobce odkázala na žalobu a navrhla vydání rozsudku pro zmeškání, soud prvního stupně ve věci rozsudkem pro zmeškání rozhodl.

13. Soudu prvního stupně tak za daných okolností nelze vytknout, že ve věci k návrhu žalobce (jeho obecné zmocněnkyně) rozhodl rozsudkem pro zmeškání, neboť považoval podmínky stanovené v § 153b o. s. ř. za splněné. Omlouvá-li žalovaný svou neúčast z nařízeného prvního jednání, které se ve věci konalo a při němž došlo k vydání rozsudku pro zmeškání, pak tato jeho omluva není podstatná a za současného stavu je neúčinná. Jak shora konstatováno, písemnost, tj. žaloba a předvolání k ústnímu jednání před soudem prvního stupně, byly žalovanému doručovány ve smyslu § 49 o. s. ř. do vlastních rukou prostřednictvím poštovních služeb, a to na adresu trvalého pobytu žalovaného tak, jak ji má evidovanu v centrální evidenci obyvatel. Na tuto adresu žalovanému bylo doručováno proto, protože z centrální evidence obyvatel nevyplývala žádná jiná doručovací adresa. Provozovatel poštovních služeb (Česká pošta, s. p.) tak postupoval správně, pokud poté, kdy adresát na adrese nebyl zastížen, zásilku ve své provozovně jako provozovatel poštovních služeb uložil a adresátu zanechal písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Jak plyne z vrácené písemnosti, adresát si však v úložní době, tj. 10 dnů dle § 49 odst. 4 o. s. ř., tuto nevyzvedl, a protože Česká pošta s.p. sdělila, že je adresát neznámý, proto mu nelze zásilku vhodit do domovní schránky, byla zásilka vrácena soudu a tento sdělil na úřední desce soudu, že je od 19. 1. 2023 závada vyvěšena s tím, že 10. dnem se považuje písemnost za doručenu, i když se adresát, v daném případě žalovaný, o uložení nedozvěděl. Ač tedy v rozhodné době doručování uvedené písemnosti žalovaný na adrese trvalého pobytu nebydlel a nebydlel ani na adrese, kterou v žalobě označil žalobce, nemá uvedené z hlediska doručení zásilky na adresu trvalého bydliště žalovaného právní význam. Skutečnost, že se adresát na adrese svého trvalého pobytu nezdržuje (pokud nenahlásí do systému CEO jinou doručovací adresu) totiž nemá žádné právní účinky a fikci doručení zásilky nemůže žádným způsobem zvrátit. Na základě uvedeného tak lze učinit závěr, že žalovaný měl předmětnou zásilku, resp. písemnost soudu, týkající se žaloby ve věci samé, jakož i předvolání k ústnímu jednání, při němž byl vynesena rozsudek pro zmeškání, řádně doručeny a jeho tvrzení o tom, že se o soudním jednání nedozvěděl vlivem změny bydliště z adresy xxx, na adresu novou, na řádné doručení dané zásilky nemá žádný dopad.
14. Soud může rozhodnout rozsudkem pro zmeškání, jestliže byly splněny všechny zákonné předpoklady pro jeho vydání podle 153b o. s. ř. V projednávané věci z obsahu spisu plyne, že žalovanému byla žaloba doručena na adresu jeho trvalého bydliště dne 12. 12. 2022 (fikcí). Předvolání k prvnímu ústnímu jednání ve věci nařízenému na den 8. 2. 2023, obsahující poučení o možnosti vydání rozsudku pro zmeškání, bylo doručeno žalovanému na adresu jeho trvalého bydliště dne 16. 1. 2023. Žalovaný se k jednání dne 8. 2. 2023 bez předchozí omluvy nedostavil. Obecná zmocněnkyně žalobce se k jednání dostavila a navrhla vydání rozsudku pro zmeškání.
15. Z uvedeného je zřejmé, že soud prvního stupně nepochybil, pokud při jednání dne 8. 2. 2023 k návrhu žalobce rozhodl ve věci rozsudkem pro zmeškání, neboť pro takový postup byly splněny všechny zákonné předpoklady ve smyslu § 153b odst. 1 o.s.ř. Současně s ohledem na předmět sporu, kdy se žalobce domáhá na žalovaném zaplacení vrácení části kupní ceny za dodané zboží oproti jeho vydání, nejsou dány důvody ve smyslu § 153b odst. 3 o.s.ř., pro které by v projednávané věci vydání rozsudku pro zmeškání nebylo možné. Soud prvního stupně tedy postupoval správně, pokud považoval skutková tvrzení obsažená v žalobě za nesporná a na jejich základě posoudil žalobu jako důvodnou a v plném rozsahu jí vyhověl. Správně rozhodl také o náhradě nákladů řízení, když v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. uložil v řízení neúspěšnému žalovanému povinnost nahradit náklady žalobce a nepochybil ani při stanovení jejich výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martin Semrád

16. Odvolací námitky žalovaného tak nelze s ohledem na výše uvedené považovat za opodstatněné. Proto odvolací soud podle § 219 o.s.ř. napadený rozsudek včetně akcesorického výroku o nákladech řízení jako věcně správný potvrdil.
17. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že v odvolacím řízení plně úspěšnému žalobci náleží právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Žalobce však tyto náklady nepožadoval.
18. Pokud žalobce požadoval náhradu nákladů řízení v souvislosti s nákladem vynaloženým za služby advokáta, pak odvolací soud uvádí, že se žalobce proti rozsudku soudu I. stupně v jeho nákladovém výroku neodvolal, a proto, při respektu k zásadě zákazu reformatio in peius (tedy zákazu změny k horšímu), je jeho námitka v odvolacím řízení bezpředmětná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné

Praha 14. června 2023

Mgr. René Fischer, v. r.
předseda senátu